

Dossier pedagògic
de
"La Caputxeta Vermella"

 ÍNDEX

 EL TEATRE COM A MITJÀ EDUCATIU	2
 QUÈ ÉS UN CONTE	3
 HISTÒRIA DEL CONTE DE LA CAPUTXETA VERMELLA	5
 TRANSCRIPCIÓ DEL CONTE DE LA CAPUTXETA VERMELLA PELS GERMANS GRIMM	6
 TRANSCRIPCIÓ DEL CONTE DE LA CAPUTXETA VERMELLA VERSIONADA PER TEATRITX	10
 OBJECTIUS QUE ES PODEN TREBALLAR	16
 PROPOSTES D'ACTIVITATS	17
 FITXA A	19
 FITXA B	20
 FITXA C	21
 FITXA D	22
 BIBLIOGRAFIA	23

EL TEATRE COM A MITJÀ EDUCATIU

Una obra de teatre és una realitat alternativa en la qual s'aprèn i damunt la qual s'aprèn.

Una representació teatral és un fet que crea expectació, essent estimulant i divertida, on es poden posar en marxa uns certs aprenentatges de forma diferent al corrent, creant així una situació nova en la que es pot despertar fàcilment la curiositat i interès dels nins i nines. També és una ocasió ideal per propiciar uns vincles afectius diferents amb l'educador/a.

S'ha de tenir en compte que una obra de teatre és un fet artesanal, cada representació té el seu encant, cadascuna és subtilment diferent de les altres, es pot dir que cada actuació pren vida per si mateixa... I en això el públic té molt a dir. L'actitud del públic és de vital importància: S'ha de venir amb alegria, amb una actitud receptiva, s'ha de venir amb ganes de sentir situacions i vides diferents... S'ha de venir amb la mirada innocent d'una criatura.

Va, veniu! que el teló s'aixeca, comença l'espectacle.

QUÈ ÉS UN CONTE

El conte és una narració breu protagonitzada per un grup reduït de personatges.

Hi ha dos tipus de contes: el popular i el literari.

* **El conte popular:** És una narració popular breu de fets imaginaris de la qual hi ha múltiples versions, que coincideixen en l'estructura però difereixen en els detalls. Tenim 3 subtipus: els *contes de fades*, els *contes d'animals* i els *contes de costums*. El mite i la llegenda són també narracions tradicionals, però se solen considerar com a gèneres autònoms (un factor clau per a diferenciar-los del conte popular és que no es presenten com a ficcions). Es passa de generació en generació de forma oral i depèn de qui l'explica varia una mica.

* **El conte literari:** És el conte concebut i transmès mitjançant l'escriptura. L'autor sol ser conegut. El text, fitxat per escrit, es presenta generalment en una sola versió, sense el joc de variants característic del conte popular. Es conserva un corpus important de contes de l'Antic Egipte, que constitueixen la primera mostra coneguda del gènere.

Parts del conte.

* **Introducció o plantejament:** La part inicial de la història, on es presenten tots els personatges i els seus propòsits. Però fonamentalment, on es presenta la normalitat de la història. El que es presenta a la introducció és el que es trenca o canvia al nus. La introducció posa les bases perquè el nus tingui sentit.

* **Nus o desenvolupament:** Part on sorgeix el conflicte, la història pren forma i succeeixen els fets més importants. El nus

sorgeix a partir d'un trencament o alteració del que s'ha plantejat a la introducció.

* **Desenllaç o final:** Part on hi sol haver el clímax, la solució de la història i on finalitza la narració. Inclús als textos amb final obert hi ha un desenllaç.

Característiques del conte.

* **Ficció:** Encara que pot inspirar-se en fets reals, un conte, per funcionar com a tal, ha de distanciar-se de la realitat.

* **Argumental:** El conte té una estructura de fets entrelaçats (acció-conseqüències) en un format de: *introducció-nus-desenllaç*.

* **Única línia argumental:** A diferència del que succeeix a la novel·la, en el conte, tots els fets s'encadenen en una sola successió.

* **Estructura centripeta:** Tots els elements que es mencionen en la narració del conte estan relacionats i funcionen com indicis de l'argument.

* **Personatge principal:** Encara que pot haver altres personatges, la història parla d'un en particular a qui li passen els fets.

* **Unitat d'efecte:** Comparteix aquesta característica amb la poesia. Està escrit per ser llegit de principi a fi. Si un talla la lectura, és molt probable que es perdi l'efecte narratiu.

L'estructura de la novel·la permet, en canvi, llegir-la per parts.

* **Prosa:** El format dels contes moderns (a partir de l'aparició de l'escriptura) sol ser la prosa.

* **Brevetat:** Per i per a complir amb aquestes característiques el conte és breu.

HISTÒRIA DEL CONTE DE LA CAPUTXETA VERMELLA

Aquest conte prové d'una faula antiga que havia passat oralment de generació en generació a gran part d'Europa.

El primer en recollir aquesta història i incloure-la en un volum de contes fou Perrault el 1697. Destacava per ser una llegenda bastant cruel i servia per prevenir a les nines de les trobades amb desconeguts.

Al final tradicional el llop convidava a la Caputxeta a menjar carn i sang que havien pertanyut al cos de la seva padrina vella. Perrault el va canviar i hi va introduir una moralitat.

Al 1812 els germans Grimm van escriure una nova versió, que és la que coneixem tots. Era més innocent i amb final feliç: La padrina salva a la seva neta sense ajuda de ningú.

La figura del llenyataire la va introduir Ludwig Tieck l'any 1800 a "*Vida i mort de la jove Caputxeta Vermella: una tragèdia*".

A partir de llavors s'han fet versions de tot tipus des de pornos, gores, fantasia... passant per històries modernes. Finalment, aquí teniu la nostra.

 TRANSCRIPCIÓ DEL CONTE DE LA
CAPUTXETA VERMELLA VERSIONADA
PELS GERMANS GRIMM

Hi havia una vegada una petita i dolça al·loteta que era una pintura de nina i tothom l'estimava molt. Qui l'estimava més era la seva padrina vella, que ja no sabia què donar-li a la nina. Un bon dia li regalà una caputxeta de vellut vermell i com li quedava molt bé, i no volia dur una altra cosa, l'anomenaren Caputxeta Vermella.

Un dia la mare li digué:

- Vine, Caputxeta, aquí tens un tros de pastís i una botella de vi; du-li a la padrina vella, que està malalta i dèbil, i amb això es trobarà millor. Prepara't abans de que faci massa calor i quan surtis ves alerta i no t'apartis del camí, sinó, cauràs i rompràs la botella i la padrina es quedarà sense res. I quan arribis no t'oblidis de dir-li bon dia, i no et posis a tafanejar per tots els racons.

_ Ho faré tot bé _ va dir la Caputxeta Vermella a la seva mare, i a continuació li donà la mà.

La padrina vella vivia ben endins del bosc, a una mitja hora de distància del poble.

Quan la Caputxeta Vermella arribà al bosc ensopegà amb el llop. Però ella, que encara no sabia com se les gastava el llop, no va tenir por.

_ Bon dia, Caputxeta Vermella _ digué ell.

_ Moltes gràcies, llop.

_ On vas tan d'hora, Caputxeta?

_ A veure la padrina.

_ Què duus davall del davantal?

_ Pastís i vi. El varem fer ahir. Amb això, la padrina, que està una mica dèbil, s'alimentarà i es posarà forta.

_ Caputxeta, on viu la teva padrina?

_ Encara un quart d'hora caminant pel bosc. Davall de tres grans alzines està casa seva; a baix hi ha matolls de noguera, com ja deus saber.

El llop pensava per si: " Aquesta jove i tendra presa és una dolça mossegada i farà molt més bon gust que la vella; he de fer-ho bé des del principi per caçar-les totes dues." Seguí caminant una estona amb la Caputxeta Vermella i després digué:

_ Caputxeta, mira les belles flors que estan al teu voltant, per què no fas una ullada per aquí? Crec que no t'hi fixes en el cantar alegre dels ocellets. Vas com si anassis a l'escola, i aquí al bosc és tot tan divertit...

Caputxeta Vermella obrí els ulls, i quan va veure els rajos del sol a través de les branques dels arbres i com tot estava tan ple de flors, pensà: " Si li duc a la padrina un ram de flors, s'alegrarà; encara és d'hora i podré arribar a temps."

I es desvià del camí, endinsant-se en el bosc per recollir flors. N'agafà una i, pensant que més a dins les hi hauria més guapes, cada vegada s'internava més en el bosc. El llop, en canvi, se n'anà directament a casa de la padrina vella i tocà a la porta:

_ Qui és?

_ Caputxeta Vermella; duc pastís i vi. Obri'm.

_ Mou el picaport! _ cridà la padrina _ estic molt dèbil i no puc aixecar-me.

El llop mugué el picaport, la porta s'obrí, i ell, sense dir una paraula, fou directament al llit de la padrina vella i se l'empassà. Després, es posà els seus vestits i la seva còfia, es ficà en el llit i corregué les cortines.

Entre tant, la Caputxeta Vermella havia seguit cercant flors, i quan ja n'havia recollit tantes que no les podia dur, es recordà de la padrina vella i es posà de nou en camí. Es sorprengué de que la porta estigués oberta i, quan entrà a l'habitació, es trobà incòmode i pensà: "Déu meu, quina por tenc avui, quan generalment m'agrada estar tant amb la padrina."

_ Bon dia! _ exclamà, però no rebé contestació.

Després, fou al llit i descorregué les cortines; allà estava la padrina vella, amb la còfia tapant-se la cara, però tenia una aparença estranya.

_ Ai, padrina, quines orelles tan grosses tens!

_ Per a sentir-te millor.

_ Ai, padrina, quins ulls tan grans que tens!

_ Per a veure't millor.

_ Ai, padrina, quines mans tan grans que tens!

_ Per a agafar-te millor.

_ Ai, padrina, quina boca tan enormement gran tens!

_ Per a devorar-te millor.

Tot just havia dit això, el llop botà del llit i s'empassà a la pobra Caputxeta Vermella.

Quan el llop ja estava avorrit de tan menjar, es ficà de nou al llit, es va adormir i començà a roncar amb totes les seves forces. El caçador, que passava en aquell precís moment per la casa, pensà: "Com ronca la bona dona; hauries d'anar a veure si necessita qualche cosa." I quan entrà en l'habitació i s'apropà al llit, va veure que el llop estava dins:

_ Ah, estàs aquí, vell pecador! _ digué ell _ Tant de temps com et duc cercant!

A llavors va voler carregar la seva escopeta, però pensà que el llop podia haver devorat a la padrina vella, i tal vegada encara se la podia salvar, així que no va disparà, sinó que agafà les tisores i començà a tallar la panxa del llop. Quan havia fet uns quants talls, sortí l'al·loteta i digué:

_ Ui, quin ensurt tenia! Dins la panxa del llop estava tot molt fosc.

I després va sortir la padrina vella, també viva, encara que quasi no podia respirar.

Caputxeta Vermella va agafar ràpidament unes pedres, amb les que ompliren la panxa del llop. Quan aquest despertà, va voler anar-se'n botant, però les pedres eren tan pesades que va caure i morí.

A conseqüència d'això estaven els tres molt feliços. El caçador li tragué al llop la pell i se l'endugué a casa; la padrina vella es menjà el pastís i begué el vi que havia dut la Caputxeta Vermella i es recuperà de nou. Caputxeta Vermella pensà: "Ja no et tornaràs a desviar en tota la teva vida del camí si la teva mare t'ho ha prohibit."

Es conta també que, una vegada, Caputxeta Vermella li dugué de nou a la padrina vella pastes, i un altre llop li parlà i la volgué desviar del camí. Caputxeta Vermella es guardà de fer-ho i seguí directament el seu camí, i li va dir a la seva padrina vella que s'havia trobat amb el llop, que li havia donat el bon dia, però que l'havia mirat amb tan mals ulls que, si no hagués estat en un lloc públic, l'hauria devorat.

_ Vine _ digué la padrina vella _ anem a tancar la porta perquè no pugui entrar.

Poc després tocà el llop i cridà:

_ Obri, padrina, som na Caputxeta Vermella i et duc pastes!

Elles romangueren en silenci i no obriren la porta. El cap gris donà diverses voltes al voltant de la casa, finalment saltà al teulat i volgué esperar fins que na Caputxeta Vermella se n'anà de nit a casa; llavors, ell la seguiria i se l'empassaria en l'obscuritat. Però la padrina vella s'adonà del que li rondava pel cap. Davant la casa hi havia una gran pastera de pedra, i li digué a la nina:

_ Agafa el poal, Caputxeta. Ahir vaig cuinar salsitxes; duu l'aigua en la que les he bullit i aboca-la dins la pastera.

Caputxeta Vermella dugué aigua fins que la gran pastera estigué plena. Llavors, començà l'olor de les salsitxes a arribar-li al nas al llop, olorà, mirà cap a baix, i finalment estirà tant el coll, que no es va poder subjectar més i començar a lliscar, de manera que va caure de la teulada, precisament dins la pastera i s'ofegà. La Caputxeta Vermella se n'anà feliç a casa i ningú li va fer mal.

 TRANSCRIPCIÓ DEL CONTE DE LA CAPUTXETA VERMELLA VERSIONADA PER TEATRITX

Hi havia una vegada una nina que es deia Caputxeta Vermella, perquè sempre duia una caputxa petita de color vermell que li havia fet la seva padrina vella. La nina era molt aguda i divertida, encara que de vegades era un poc pometa.

Un bon dia la seva mare la va cridar:

- Caputxeta, has d'anar a ca la padrina i dur-li aquesta cistella amb el berenar que he preparat. Està malalta i l'hem de cuidar.

_ Ah, i què li passa?

_ Té poliartritis articular a les articulacions.

_ Idò, ja li duré.

_ Li he posat pa, llet, mel, dos kinder sorpresa i pastilles per la febre.

_ I perquè no hi vas tu.

_ No puc. Estic assajant una cançó i un ball per anar a Brodway. Vull ser una estrella del teatre musical, jo, com na Liza Minelli.

_ Qui és aquesta? No la conec.

_ Què has de conèixer? Si només coneixes els pokémons.

Au, ves.

I na Caputxeta se'n va anar més contenta que un gínjol, deixant a la seva mare capficada amb el seu número musical.

Pel camí, la nina es va trobar una flor i va pensar:

_ L'arrabassaré i li duré a la padrina... ui, no, que si l'agaf es pansirà. Serà millor que la deixi aquí i quan passi la veuré, i si la padrina la vol veure que camini fins aquí que també li anirà bé caminar.

I va seguir el seu camí pel bosc, tot gaudint del paisatge. De cop va sentir uns crits:

_ Auxili, Caputxeta, ajuda'm!
_ Ui, som famosa, tothom em coneix _ es va dir ella.
_ Aquí, al darrere!
Es va girar i va veure un titella penjat d'un arbre.
_ Què li passa? _ li va dir ella.
_ M'he quedat penjat d'aquest arbre.
_ I què vol que faci?
_ Deslliga'm, Caputxeta!
_ No puc, l'arbre és molt alt i jo som molt petita... però si vol duc unes tisores i puc tallar-li les cordes.
_ Tallar-me les cordes?
_ Sí, no passa res. Jo no tenc cordes i puc anar en bici, nedar, menjar pastissos...
_ Jo no he menjat cap pastís.
_ Va, que li tallaré les cordes i anirem a ca la meva padrina a menjar pastissos que els fa boníssims.
_ D'acord, talla'm les cordes.
Així que li va tallar les cordes, però el titella no s'aguantava dret.
_ Ai, pobre titella, no em trob molt bé _ va dir el titella.
_ No passi pena li donaré una pastilla per la febre de la meva padrina, i ja està.
Li va fer empassar-se una pastilla grossa com una taronja i el titella va començar a tenir convulsions, de manera que va haver de fugir cercant un remei per trobar-se millor.
Na Caputxeta Vermella va continuar el seu camí. Tot d'una, de darrere un arbre li va aparèixer un llop que se la volia menjar.
_ Si em menja, el conte s'acabarà aquí! _ va dir ella tot rient.
_ És clar, no ho puc fer això. I on vas?
_ A ca la padrina, que està malalta, a dur-li el berenar.
El llop va pensar que com no es podia menjar a na Caputxeta Vermella, tal vegada sí que es podria menjar a la padrina vella i la cistella del berenar.

_ Escolta Caputxeta _ va dir el llop _ et mostraré un camí perquè arribis més ràpid a casa la teva padrina. Mira, vas per allà al fons fins que arribis a una deixalleria, després gires a mà dreta i ja està.

_ És vostè molt amable, senyor llop _ va dir ella.

_ Que tenguis un bon dia, nina. I dóna-li records a la teva padrina.

I el llop va marxar molt ràpid, deixant a na Caputxeta amb la paraula a la boca.

La nostra protagonista va fer cas de les indicacions del llop i va seguir el camí del fons. Quan feia una estona que caminava va trobar a un inventor amb una botelleta de líquid verd a les mans.

En veure-la l'inventor va fer un salt d'alegria.

_ Caputxeta em vens com anell al dit, digues que vols sentir?

_ Per què ho diu? _ va contestar ella.

_ Mira això que tenc a les mans, és el *Líquid del Sentiment Somiat Fet Realitat d'Efecte Instantani*, el meu invent. Per tant, qualsevol cosa que vulguis sentir, la penses, et beus el líquid i es farà realitat... va, què vols sentir?

_ No sé... no sé _ pensava ella _ no se m'acut res.

_ Té, endu-te el líquid i quan tenguis clar què vols sentir, t'ho prens i després tornes i m'expliques com t'ha anat, d'acord?

_ Molt bé, així ho faré.

Va agafar el líquid el va posar dins la cistella del berenar i va marxar, sense abans acomiadar-se de l'inventor.

Mentrestant el llop havia arribat a casa de la padrina, i l'havia agafada per amagar-la a la gelera. Com que sabia que na Caputxeta Vermella no es torbaria en arribar, el seu pla era fer-se passar per la padrina vella, per així enganar a la nina i menjar-se-la juntament amb la cistella del berenar, i per sopar trauria a la padrina vella de la gelera i també se la menjaria.

Na Caputxeta Vermella ja era a la deixalleria, un lloc que estava ple de mobles i objectes vells, però no recordava cap a on havia de tirar.

_ Hola, "xiquitilla" què vols comprar? _ va dir el senyor Lolailo, l'amo de la deixalleria, apareixent.

_ No vull comprar res.

_ I què fas aquí?

_ Vaig a ca la padrina que està malalta. La senyora Macarena.

_ Ah, ja la conec, viu aquí a la dreta.

_ Gràcies. Això és una deixalleria, no?

_ Sí, la meva deixalleria.

_ Un lloc que està ple de trastos.

_ No són trastos _ va dir ell _ això són coses de segona mà que la gent ja no utilitza i me les duen perquè jo les arregli, les faci net i així es puguin tornar a fer servir. És una manera de reutilitzar les coses que fa que no es contamini tant el món. La gent surt beneficiada pel bon preu que paga per les coses i a més així no s'acumula tanta porqueria al món.

_ És molt interessant.

_ Jo som feliç, faig un favor al món i a les persones.

_ Oh, jo quan sigui gran vull ser com vostè! _ va dir na Caputxeta.

_ Quan siguis gran, ja en tornarem a parlar, ara du-li la cistella a la padrina que deu estar preocupada.

_ Sí, adéu i gràcies.

Na Caputxeta Vermella se'n va anar cap a la dreta i en un tres i no res va ser a casa la padrina vella i hi va entrar.

_ Hola padrina! T'he dut la cistella del berenar.

_ Ai, que malalta estic _ deia la padrina vella des del llit _ acostat un poquet...

Quan la nina es va acostar i la va veure, la va trobar un poc estranya.

_ Ai, padrina, quins ulls més grossos que tens _ va dir na Caputxeta Vermella.

_ Són per mirar-te millor _ va respondre la falsa velleta.

_ I quin nas més gros que tens.

_ És per olorar-te millor.

_ I quans pels que tens.
_ Són... per afaitar-me millor.
_ I aquesta bocota plena de dents, és molt grossa.
_ És per menjar-te millor _ va dir la padrina peluda, fent un salt.

Quan es va destapar, na Caputxeta Vermella se'n va adonar de que no era la padrina vella sinó el llop disfressat. Es van començar a perseguir per tota la casa, i quins crits que feia na Caputxeta.

Finalment la padrina va sortir de la gelera.

_ No me'n recordava que havia deixat l'escopeta a dins de la gelera _ va dir la vella, amenaçant el llop.

El llop en veure-la va fer un bot i va fugir a amagar-se per la casa, no li agradaven gens les escopetes!

La padrina vella anava darrere del llop fins que el va perdre de vista.

_ Ja veurà aquest llop _ va pensar _ quan l'enxampi li faré una cara nova.

El renou que hi havia va fer que un llenyataire entrés a la casa i en veure a la padrina se'n va enamorar tot d'una i la padrina també del llenyataire, així que van anar a una cafeteria a fer-se la rosca com dues tórtores.

Mentrestant el llop tornava a perseguir la Caputxeta Vermella que es va trobar acorralada d'esquena a la paret i amb el llop davant a punt de menjar-se-la.

_ Auxili, que algú m'ajudi _ cridava ella. Però ningú la sentia.

De cop va recordar que duia el *Líquid del Sentiment Somiat Fet Realitat d'Efecte Instantani*. Era la seva darrera possibilitat de salvar-se. El va treure de la cistella i en va fer un glop.

_ Vull ser forta... molt forta _ va pensar.

Tot d'una, una energia sobrenatural es va apoderar de na Caputxeta Vermella, i va notar que era la persona més forta del món i de part de l'estranger. Va anar cap al llop decidida i li va clavar una puntada de peu al cul que d'aquell llop no se n'ha sabut

res mai més. I així va ser com es va lliurar d'aquella bèstia ferotge.

Quan va tornar la padrina vella van fer una festa grossa on van ser convidats tots els personatges del conte, manco el llop, és clar.

I van ser feliços i van menjar anissos. I encara són vius si és que no són morts.

 OBJECTIUS QUE ES PODEN TREBALLAR

Motivar l'escolta activa

Desenvolupar l'esperit crític

Consolidar el reconeixement de persones conegudes

Incentivar la creació artística

No s'ha d'oblidar que la pròpia acció d'anar a veure una funció condueix en sí mateixa una sèrie d'actituds:

Aprendre el concepte de puntualitat

Respectar els ritmes de la funció

Interaccionar amb els actors i les actrius

Respectar els altres espectadors

Interioritzar normes socials: saludar, acomiadar, aplaudir

PROPOSTES D'ACTIVITATS

A continuació vos oferim una sèrie de propostes d'activitats per fer amb els nins i nines. Hi ha unes activitats que es poden fer abans de visualitzar l'obra i unes altres després. Heu de tenir en compte que aquestes propostes estan totalment obertes a millores donades per la vostra creativitat i experiència com a educadors/es.

Contar el conte de na Caputxeta Vermella (recomanem la versió Teatritx).

T'aconsellam que el conte el memoritzis, per contar-lo (ha de ser oral). Et recordam, en síntesi, les línies bàsiques de la tècnica narrativa.

- _ Simplicitat, tant en la manera d'estar com en la de gesticular;
  - _ claredat de llenguatge (a l'abast dels oients);
- _ entonació sense cridar, però essent sentit per tothom;
  - _ xerrar pausat, sense presses per poder ser seguit;
  - _ articular i pronunciar correctament;
    - _ anar mirant tranquil·lament l'auditori;
- _ posar dramatisme mitjançant la gran varietat de tons i ritmes en la parla. No s'ha de fer allargar els passatges més tristos o escabrosos.
  - _ la trama ha de tenir lògica i ha de començar i acabar d'una tirada. Si el conte és massa llarg s'ha de simplificar o convertir-lo en diversos contes més petits.
- _ respectar el llenguatge propi encara que, degut al seu origen o la seva intencionalitat, sigui un llenguatge pobre.

Després se'ls hi dóna a pintar el dibuix de na Caputxeta Vermella amb la padrina vella, que és la **Fitxa A**. Aprofitar i xerrar sobre els lligams intergeneracionals.

A la **fitxa B** hi trobareu un dibuix de na Caputxeta Vermella que ha d'anar a ca la padrina vella. Na Caputxeta Vermella ha d'agafar el camí més curt, per on farà més via. El/la nin/a ha de seguir amb el llapis el camí totalment recte, ja que la línia recta sempre és el camí més curt. Recordar que el llop engana a na Caputxeta Vermella perquè s'enredi i així poder arribar ell més ràpid a casa de la padrina vella i fer les malifetes.

La **fitxa C** va de contar floretes, pintar-les a gust i escriure la grafia del número corresponent.

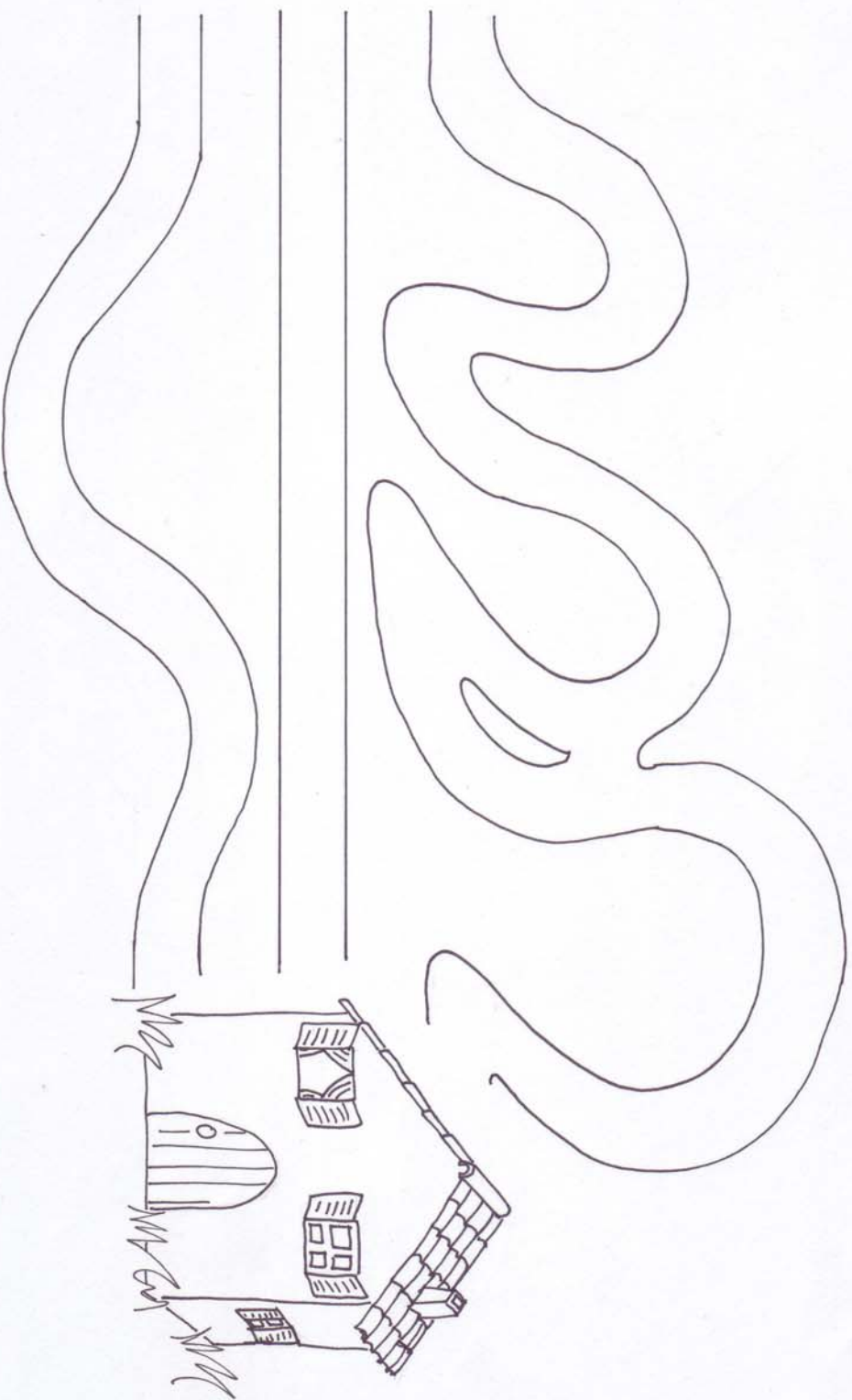
Per després de la funció recomanem xerrar de la sortida en sí. Què és el que ha passat a l'obra, amb quins personatges s'ha trobat la nostra protagonista, què és els que li ha agradat més... Que realitzin un **dibuix lliure** a on surti na Caputxeta parlant amb el llop. A partir d'aquí comentar el tema de com veuen el xerrar o agafar regals de desconeguts. **Fitxa D**: requadres a emplenar amb fotografies de gent coneguda pels menuts i uns altres requadres per emplenar amb fotografies de desconeguts (poden ser fotografies retallades de revistes). No se'ls hi ha de fer por cap a l'altre gent però sí advertir que sempre han d'anar amb gent coneguda, sabent que se'ls estimen i que no els farien mal.

FITXA A.

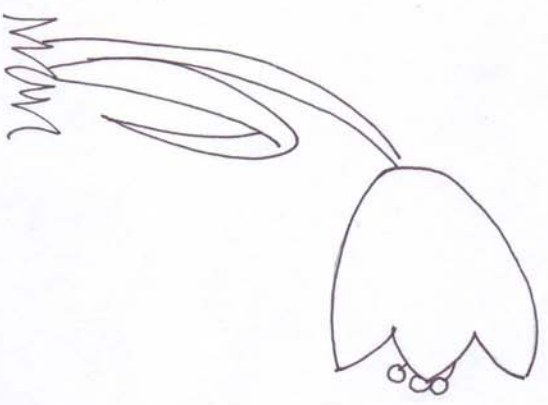
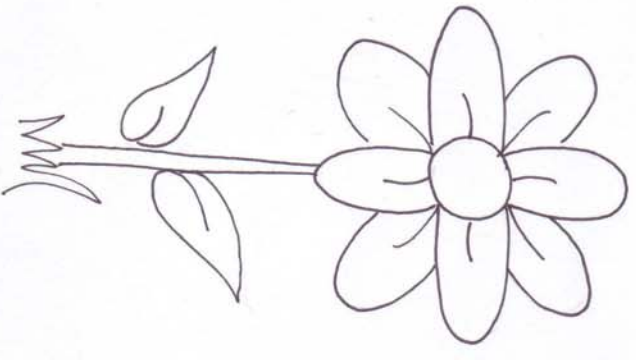
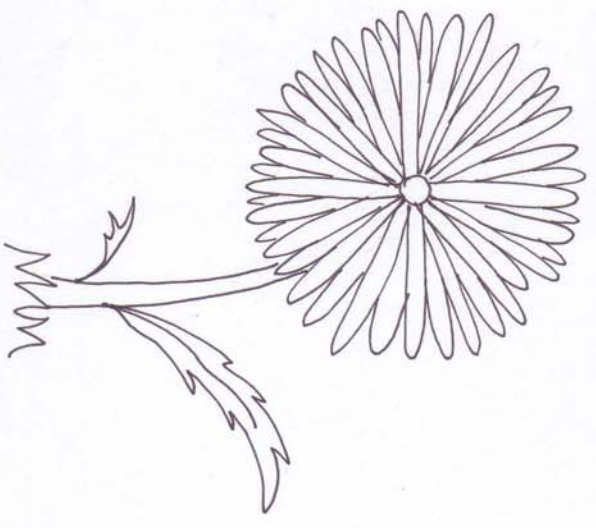
S'estimen

FITXA B. Na Caputxeta Vermella ha d'anar a casa de la padrina vella.
Per quin camí farà més via i per què?

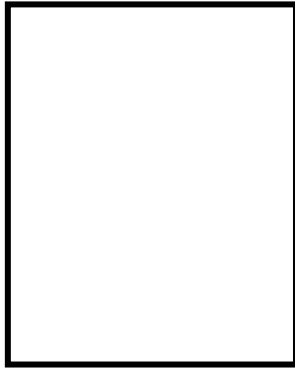
FITXA C. A na Caputxeta Vermella li encanten les flors. Pinta-les.

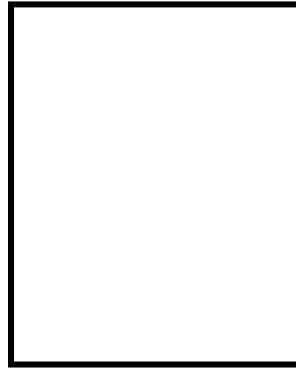
Quantes flors hi ha? _____

FITXA D.

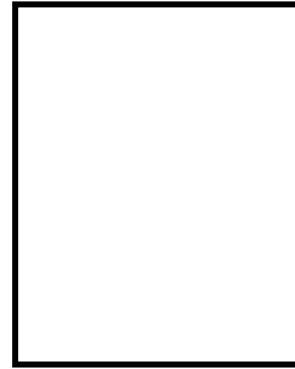
Persones conegudes que m'estimen:

_____

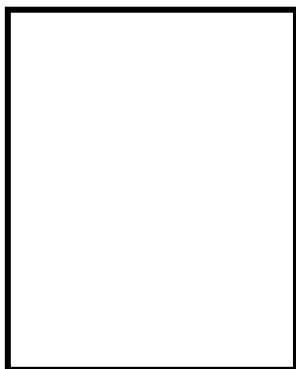

_____

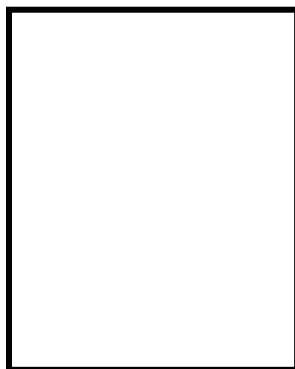

_____

Persones desconegudes que no sé si m'estimen:

_____

_____

_____

BIBLIOGRAFIA

 Real Decreto 1630/2006, de 29 de diciembre, pel que s'estableixen les ensenyances mínimes del segon cicle d'Educació infantil.

 CUENTOS DE GRIMM

Ed/ ANAYA

2ª Edició, setembre 2000

 EDUCAR EN L'ESPLAI.

**L'ANIMACIÓ D'ACTIVITATS DE LLEURE INFANTIL
I JUVENIL**

Ed/ Claret. 1998

 TEMAS TRANSVERSALES DE LA EDUCACIÓN

F. G. Lucini.

Centro de apoyo por el desarrollo de la reforma
Educativa. 1993

 TEORÍA DE LA EDUCACIÓN

J. L. Castillejo, G. Vázquez, A. J. Colom, J. Sarramona.

Ed/ Taurus Universitaria. 1993

<http://www.mec.es>

<http://es.wikipedia.org>

<http://www.encyclopedia.cat>